

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6To/13/2015
Identifikačné číslo spisu: 4110010817
Dátum vydania rozhodnutia: 05.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:4110010817.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského, v trestnej veci proti obžalovanému A. S. a spol., pre pokračovací trestný čin podvodu v štádiu pokusu formou spolupáchateľstva podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinného do 31. decembra 2005, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. októbra 2016 v Bratislave, o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 12. mája 2015, sp. zn. PK-2T 9/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku boli obžalovaní A. S., Y. C. a O. I. podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodení spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 4/11-63, zo dňa 26. marca 2013 pre skutok kvalifikovaný ako pokračovací trestný čin podvodu v štádiu pokusu formou spolupáchateľstva podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinného do 31. decembra 2005, ktorého sa mali dopustiť tak, že

v období od druhého polroka 2004 do druhého polroka 2005 na rozličných miestach v Nitrianskom kraji po vzájomnej dohode spoločným konaním zabezpečili potrebné listinné doklady a osoby, v mene ktorých podaním ich údajného reštitučného nároku po nebohých predkoch na podklade súdneho rozhodnutia o osvedčení otcovstva k nim ako jednej z podmienok pre uplatnenie reštitučného nároku podľa zákona č. 503/2003 Z.z., u zomrelých grófoch D. a L. ako pôvodných vlastníkoch, sa pokúsili za účelom ďalšieho predaja získať vlastnícke práva k rozsiahlym pozemkom v celkovej hodnote najmenej 978 795 126 Sk (v prepočte fixným kurzom 32 490 046 Eur), a to tak, že na základe poverenia obvineného Y. C., ktorý zabezpečil právnu pomoc advokátky JUDr. Beáty Hilvertovej pre iniciovanie konania na Okresnom súde v Leviciach k určeniu otcovstva po menovaných zomrelých grófoch, obstaral obvinený O. I. od príslušných úradov potrebné identifikačné doklady k nehnuteľnostiam spolu s obvineným A. S., ktorý na

svoje meno prijal splnomocnenia od:

A. J., nar. XX. XX. XXXX, a A. J., nar. XX. XX. XXXX. v júni 2004 a od A. J., rod. Z., nar. XX. XX. XXXX za mal. X. J., nar. XX. XX. XXXX, niekedy v druhom polroku 2004 a na základe rozhodnutia Okresného súdu v Leviciach zo dňa 19. 11. 2004, sp. zn. 8P/309/04, o určení otcovstva nebohému grófovi J. D. (zomrel XX.XX.XXXX) k nebohému ich spoločnému predkovi X. J. (nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX), vydaného na podklade návrhu z 09.11.2004 podaného JUDr. Beátou Hilvertovou v zmysle nepravého splnomocnenia a s uvedením nepravdivých údajov, predovšetkým v ním zabezpečených čestných vyhláseniach C. D., uplatnil v ich mene na Obvodnom pozemkovom úrade v Nových Zámkoch dňa 22.12.2004 reštitučný nárok k rozličným nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnych územiach K. a Z., s identifikovaním parciel vo vlastníctve Slovenskej republiky, v správe Lesy SR, š.p., pre lesné pozemky v k.ú. K. v celkovej výmere 14,4140 ha a v k.ú. Z. v celkovej výmere 19,0721 ha a pre poľnohospodárske pozemky vo vlastníctve Slovenskej republiky, v správe Slovenský pozemkový fond v k.ú. K. v celkovej výmere 933,7697 ha, I. Z., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, B. K., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX., Y. Z., nar. XX.XX.XXXX a C. L., nar. XX.XX.XXXX, v decembri 2004 a uplatnil v ich mene na Obvodnom pozemkovom úrade v Nitre dňa 27.12.2004 reštitučný nárok k rozličným nehnuteľnostiam po predchádzajúcom vlastníkovi D. L. nachádzajúcim sa v katastrálnych územiach Veľčice, Kostoľany pod Trábečom, Jelenec, Kolíňany, pričom rozhodnutím Okresného súdu v Leviciach zo dňa 18.01.2005, sp. zn. 8P/3/05, výdatným na podklade návrhu z 22.12.2004 podaného JUDr. Beátou Hilvertovou v zmysle nepravého splnomocnenia a s uvedením nepravdivých údajov, predovšetkým v údajných čestných vyhláseniach neexistujúcej osoby W. X., bolo určené otcovstvo nebohému ich spoločnému predkovi Y. Z. (nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX) po nebohom grófovi D. L. (zomrel XX.XX.XXXX), a následne boli pozemky obvinenými identifikované v parcelách v k.ú. O. ako lesy v celkovej výmere 841,7315 ha a ako poľnohospodárska pôda v celkovej výmere 156,2626 ha, v k.ú. K. ako lesy v celkovej výmere 1741,9429 ha a ako poľnohospodárska pôda v celkovej výmere 555,3712 ha a v k.ú. D. ako lesy v celkovej výmere 1531,9246 ha a ako poľnohospodárska pôda v celkovej výmere 125,8658 ha, pričom tieto nehnuteľnosti sú vo vlastníctve Slovenskej republiky, v správe Lesy SR, š.p., Slovenský pozemkový fond a vo vlastníctve obce Jelenec,

avšak na podnet subjektu Lesy SR, š.p., ako jednej z dotknutých poškodených osôb bolo preskúmané podanie takých žiadostí a prerušené reštitučné konania, a tým zabránené takémuto neoprávnenému vydaniu uvedených pozemkov a spôsobeniu škody poškodenej SR, zast. š.p. Lesy SR a Slovenským pozemkovým fondom, stratou vlastníctva k poľnohospodárskym pozemkom v súhrnnej výmere 1733,8489 ha v celkovej hodnote 107 265 069 Sk (prepočtom 3 560 548 Eur) v zmysle znaleckého posudku a k lesným pozemkom v súhrnnej výmere 4135,0505 ha v celkovej hodnote 861 504 691,52 Sk (prepočtom 28 596 716,84 Eur) v zmysle znaleckého posudku a poškodenej Obci Jelenec na strate vlastníctva k poľnohospodárskym pozemkom v súhrnnej výmere 37,4204 ha v celkovej hodnote 2 072 948 Sk (prepočtom 68 809 Eur) v zmysle znaleckého posudku,

pretože skutok nie je trestným činom.

Na hlavnom pojednávaní po vyhlásení tohto rozsudku obžalovaní sa vzdali práva podať proti nemu odvolanie. Prokurátor ihneď zahlásil proti nemu odvolanie, ktoré odôvodnil 26. mája 2015, opravil a doplnil 9. septembra 2015. V ňom poukázal na podstatné časti napadnutého rozsudku, s ktorými sa nestotožnil, pretože sú založené na nesprávnom a nedostatočnom právnom posúdení a netýkajú sa skutkovej podstaty žalovaného skutku. Oslobodzujúci rozsudok je vecne nesprávny, zmätočný a je vydaný v rozpore so zákonom. Z obžaloby, jej odôvodnenia a priebehu dokazovania, ako aj zo záverečnej reči prokurátora je dostatočne zreteľné a zrozumiteľné, že skutok v obžalobnom návrhu sa týka podania žiadostí s reštitučnými nárokmi dňa 22. a 27. decembra 2004 s nepravdivými údajmi podloženými nepravdivými rozsudkami, a teda subjektmi, ktoré boli uvedené do omylu sú Obvodné pozemkové úrady v Nitre a Nových Zámkoch, ktoré sú kompetentné v reštitučnom konaní rozhodovať o priznaní nároku a povinnosti vydať nehnuteľnú vec. Konanie spočínuté pri zadovážovaní rozsudkov Okresného súdu Levice z 19. novembra 2004 a 18. januára 2005 o určení otcovstva zosnulých grófov k zomrelým osobám je vedľajším produktom slúžiacim pre neoprávnené podanie žiadostí v reštitučnom

konaní a ingerencia všetkých obžalovaných na takomto konaní je dostatočne preukázaná. Z uvedeného vyplýva nepochybne vedomosť obžalovaných o podvodnom a nepravdivom charaktere rozsudkov, ktoré použili pre požiadanie o vydanie pozemkov v mene iných osôb. Predstava súdu, že ak by postupovala sudkyňa v súlade so zákonom, nedošlo by k bezprostrednému vyvolaniu nebezpečenstva na majetkovej škode, je hypotetická a nie je možné vysloviť, že ide o absolútne nespôsobilý pokus. K posudzovaniu spôsobilosti pokusu v danom prípade je potrebné uviesť, že obžalovaní predložili právoplatné rozsudky Okresného súdu Levice, ktoré boli riadne vydané príslušným súdom a svojou povahou a výzorom preukazovali splnenie predpokladov pre podanie reštitučného nároku. O nespôsobilý pokus by mohlo ísť, ak by žiadateľ o vydanie pozemkov predkladal doklady, ktoré by svojou povahou a vzhľadom nenapĺňali, ani nemohli naplniť informáciu o predpokladoch na reštitučný nárok v rozpore so skutočnosťou (napr. so žiadosťou obsahujúcou reštitučný nárok by bol predložený doklad o potvrdení pôvodu po grófovi čestným prehlásením žiadateľa, aj to len raz bez opakovania), a teda by príslušný orgán pri spoliehaní sa na mieru jeho obozretnosti a odbornej starostlivosti nemohol byť uvedený do omylu, keďže má svoju kompetenciu rozhodnúť o žiadosti jej zamietnutím, čo však nie je tento prípad, pretože pozemkový úrad ako správny orgán sa zjavne domnieval o správnosti a pravdivosti predloženého rozsudku a začal, vyžiadanim si stanoviska od povinnej osoby, administratívne (reštitučné) konanie. Účasť obžalovaných na zabezpečení predmetných rozsudkov Okresného súdu Levice o určení otcovstva je nepochybne a dostatočne preukázaná, predovšetkým výpoveďami samotných obžalovaných v tom, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode (na spoločných stretnutiach v Zlatých Moravciach k odovzdaniu údajov o osobách a tlačív) zabezpečili k požiadaniu o vydanie pozemkov v reštitučnom konaní doklady potrebné pre rozhodnutie účelne vybratého okresného súdu a konkrétnej sudkyne o určení otcovstva, podpísanie čestného prehlásenia p. C. D. pre potreby dokazovania k určeniu otcovstva (obžalovaný A. S. obstaral podpísanie dokladu zadováženého od obžalovaného O. I.), právne poradenstvo JUDr. Hilvertovej (obstaranej obžalovaným Y. C., na stretnutiach s ňou boli spolu s ním aj obžalovaní O. I. a A. S., ktorý dokonca podpísal pre ňu splnomocnenie), ktorá zjavne na ich podnet podala návrhy za predstierané oprávnené osoby (zabezpečené obžalovaným A. S. na objednávku obžalovaného Y. C. prezentovanú obžalovaným O. I. a s uvedením adresy obžalovaného Y. C. u jednej z nich - u J.) na vydanie rozsudkov Okresného súdu Levice o určení otcovstva potrebných pre predmetné reštitučné konanie. Splnomocnitelia potvrdili podpísanie splnomocnenia pre obžalovaného A. S., ale bez vedomia, že sa bude požadovať o predmetné pozemky skonfiškované po grófoch a v predložených dokladoch tieto pozemky nie sú vyšpecifikované, sú určené len vymenovaním katastrálnymi územiami. Podvodné konanie pri zabezpečovaní splnomocnenstiev je preukázané tým, že obžalovaný A. S. mal dopredu od ostatných dvoch obžalovaných zadanú objednávku obstarania nejakých ľudí, v mene ktorých sa bude požadovať vydanie pozemkov po grófoch. Dostatočne je preukázané, že všetci obžalovaní mali o podmienkach a predpokladoch na reštitučné konanie vedomosť, umocnenú u obžalovaných C. a I. ich pracovnou pozíciou v zamestnaní u lesov a skorším právnym poradenstvom o potrebných dokladoch k reštitučnej žiadosti od advokátky JUDr. Hilvertovej (s ktorou sa všetci osobne stretli a ktorej obžalovaný S. 28.10.2004 udelil plnú moc na zastupovanie). Ich spoločné konanie je preto pri podaní žiadosti s reštitučným nárokom potrebné hodnotiť ako úmyselné zavinenie. V obžalobnom návrhu sú dostatočne a zreteľne popísané skutkové okolnosti týkajúce sa uvedenia do omylu obvodné pozemkové úrady v Nitre a v Nových Zámkoch, ktoré svojím rozhodnutím o reštitučnom nároku založením vlastníctva u iného podstatne menia majetkovú dispozíciu, podaním žiadostí o vydanie pozemkov na základe predstieraných skutočností opretých o predložené obstarané nepravdivé rozsudky, a v týchto skutkových okolnostiach sa posúdilo naplnenie zákonných znakov trestných činov podvodu v súbehu s trestným činom poškodzovania cudzích práv, pretože v dôsledku zákonného obmedzenia k rozsahu vydávaných nehnuteľností v reštitučnom konaní sa neoprávnené požadovanie o pozemky nad túto výmeru považuje za poškodzovanie cudzích práv v štádiu pokusu, keďže sú takým protiprávnym konaním značnej intenzity dotknuté vlastnícke práva platných majiteľov rozsiahlych pozemkov v dôsledku bezprostrednej hrozby ich prechodu na iné osoby. Súd sa v napadnutom rozsudku zamerail výlučne len na posudzovanie okolností ohľadom podania návrhov Okresnému súdu Levice na osvojenie, resp. určenie otcovstva a ich vyhovie rozsudkami sudkyňou JUDr. Koczánovou, a teda nerozhodoval o skutku, ktorý je v obžalobnom návrhu. Prokurátor pri vyhodnocovaní vyšetrovaného skutku uvedeného v obžalobe a v záverečnej reči sa týmito skutočnosťami zaoberal iba za účelom preukázania ich obstarania a predkladania obžalovanými k podaným žiadostiam s reštitučnými nárokmi úmyselným zavinením

spoločným konaním (založenom na obstaraní dokladov a požadovaní o vydanie pozemkov) s vedomosťou o ich nepravdivosti (zadovážených pre osoby predtým obstarané a dosadené k predstieraniu rodinných vzťahov s grófmi).

Podstatnú skutkovú okolnosť - uvádzanie do omylu Okresný súd Levice - prokurátor v odvolaní poprel. Otázku či bola sudkyňa uvedená do omylu alebo nie, bola súdom vyfabrikovaná, pričom sa domnieva, že nedovolené zasahuje do rozhodovacej činnosti iného súdu, ktorý sa už právoplatne vysporiadal s právnou zodpovednosťou sudkyne, ktorá o pochybných návrhoch advokátky rozhodla a súdom vytvorená okolnosť by mohla byť považovaná za novú skutočnosť majúca vplyv na posúdenie jej zodpovednostného konania. Civilné konanie pred týmto súdom bolo podrobne preskúmané Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako aj v trestnom konaní príslušnými súdmi v inej veci, ktoré konštatovali zanedbanie zákonnej povinnosti sudkyne pri preskúmaní splnenia oprávnenosti a podmienok návrhov advokátky JUDr. Hilvertovej. Konanie o návrhoch tejto advokátky o osvojení dieťaťa, ktoré boli podstatným spôsobom a neoprávnene zmenené na návrhy na určenie otcovstva, je nesporné konanie, čo patrilo do inej oblasti právnych vzťahov.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec prvostupňovému súdu na nové rozhodnutie s pokynom doplniť dokazovanie v rozsahu ako to navrhol v konaní pred súdom.

Odvolanie, jeho opravu a doplnenie prokurátora bolo 10. septembra 2015 na vedomie zaslané všetkým obžalovaným, ich obhajcom a poškodeným. Iba obžalovaný A. S. prostredníctvom obhajcu 31. novembra 2015 vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že je založené zväčša na úvahách a dohadoch emotívne zafarbených, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a nemajú ani prirodzený efekt na kvalitu rozhodnutia prvostupňového súdu, a preto sa k ním nevyjadruje. Vo viacerých miestach namieta, že prvostupňový súd rozhodol o oslobodení z iného skutku než, ktorý bol predmetom obžaloby. Uvedené je v rozpore s obsahom napadnutého rozsudku, lebo jeho výrok je totožný so skutkom v obžalobe, a preto toto tvrdenie je nepravdivé. Prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými aspektmi prípadu, a to aj s reakciou na zmeny pri úprave skutku, vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, že pozemkové úrady nemohli byť uvedené do omylu na základe vtedy predložených právoplatných civilných rozsudkov Okresného súdu Levice. Tento súd taktiež nemohol byť uvedený do omylu v súvislosti s konaním o osvojenie zmenené na konanie o určenie otcovstva ako aj s otázkou, či mohli byť do omylu uvedení žijúci potomkovia grófov. Skutok v obžalobe nie je celkom určitý, je zmätočný, lebo z neho jednoznačne nevyplýva, kto mal byť uvedený do omylu a prokurátor sám laviroval pri formulovaní skutku, pretože tento je inak postavený v uznesení o vznesení obvinenia, inak v obžalobe, ktorú zobrať späť a inak v ďalšej podanej obžalobe. Pozemky, ku ktorým mali údajne získať vlastnícke práva tretie osoby vôbec nie sú špecifikované katastrálnymi územiami, parcelnými číslami a výmerami tak, aby obžalobný skutok bol nezameniteľný s iným skutkom. Orgány činné v trestnom konaní lavirovali pri ustálení výšky škody, ktorá sa menila. Námietka prokurátora, že nemohlo ísť o absolútne nespôsobilý pokus trestného činu podvodu, nie je namieste, lebo obžalovaný A. S. predložil k žiadosti o vydanie pozemkov na pozemkový úrad aj právoplatný a vykonateľný rozsudok o určení otcovstva, ktorý je záväzný pre každého, čo nie je protiprávne. Tvrdenie prokurátora, že išlo o podvodné rozsudky je absurdné, pretože právoplatný rozsudok, bez ohľadu na to, či sudkyňa postupovala v súlade s hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi predpismi alebo nie, sám o sebe z logiky veci nemôže byť spôsobilým prostriedkom útoku, aj keď neskôr na základe mimoriadnych opravných prostriedkov bol zrušený. Obžalovaní nespĺnomocňovali advokátku JUDr. Beátu Hilvertovú na zastupovanie v konaní o určení otcovstva, nakoľko z vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že plné moci si vyhotovila a podpísala sama advokátka. V ďalšom poukázal na záverečnú reč obhajcu. Navrhol, aby najvyšší súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom prokurátor zotrval na odvolaní v celom rozsahu. Obhajca obžalovaného A. S. poukázal na vyjadrenie k odvolaniu prokurátora a nič viac neuviedol. Ostatní obžalovaní a ich obhajcovia k odvolaniu prokurátora sa nevyjadřili.

Na základe tohto odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolanie prokurátora je postavené prioritne na tom, že spochybňuje skutkové a právne názory prvostupňového súdu zistené v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a na podklade toho sa domáha zrušenia napadnutého rozsudku, a to aj na podklade účelového doplnenia dokazovania.

Prokurátor argumentuje, že napadnuté rozhodnutie je chybné, lebo sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie vo veci a vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutého výroku, na objasnenie ktorých je potrebné vykonať ďalšie dôkazy, potrebné pre riadne objasnenie veci a napadnutému výroku predchádzalo konanie s podstatnými chybami, pretože boli porušené zákonné ustanovenia, a síce § 278 ods. 1, § 2 ods. 12, ods. 19 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Podľa odseku 19 tohto ustanovenia pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

V zmysle § 278 ods. 1 Tr. por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Z uvedeného je zrejmé, že prokurátorom vytýkané porušenie zákona prvostupňovým súdom je nenáležité, nakoľko nemá oporu v procesnom postupe súdu. Súd vykonal rozsiahle dokazovanie zákonným spôsobom, a to iba tých dôkazov, ktoré boli v prípravnom konaní zákonným spôsobom získané. Takto vykonané dôkazy hodnotil v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a tento postup podrobne rozviedol v dôvodoch rozsudku. Návrhy prokurátora na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov A. J. a U. K., ktorých výpovede v obžalobe navrhol prečítať (č.l. 1500) a prečítanie výsluchu svedka C. D. z inej veci v obžalobe ani nenavrhol, urobil tak až v priebehu dokazovania v konaní pred súdom. Pre úplnosť treba uviesť, že prokurátor na verejnom zasadnutí 28. októbra 2013 (č.l. 1539) pri predbežnom prejednaní obžaloby výsluch svedka A. J. považoval za nepotrebný, resp. tieto svedecké výpovede nepovažoval za také, aby mali nejaký zásadný, rozhodujúci a podstatný vplyv na vlastné objasnenie tohto skutku. Napokon i na hlavnom pojednávaní 13. mája 2014 (č.l. 1753) prokurátor nenavrhol výsluch týchto svedkov. Vyjadrené preukazuje, že prokurátor na vykonaní týchto dôkazov, ktoré v obžalobe navrhol prečítať, v skutočnosti už v konaní pred súdom netrval.

Odvolaním je napádané, že prvostupňový súd oslobodzujúcim výrokom nerozhodol o skutku uvedenom v obžalobe.

Odvolací súd v tejto súvislosti musí konštatovať, že vo výrokovej časti napadnutého rozsudku je uvedená skutková veta, ktorá je totožná so skutkom výrokovej časti obžaloby. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé v akom rozsahu prvostupňový súd vykonal dokazovanie, ako ho hodnotil a aké závery z týchto dôkazov vyplynuli. Z dôvodu formálneho neopakovania týchto skutočností, na ktoré v odvolaní poukázal aj prokurátor, odvolací súd z neho konštatuje rozhodujúce skutočnosti, ktoré viedli súd prvého stupňa k oslobodzujúcemu výroku.

Správne špecializovaný trestný súd poukázal na to, že plné moci z 21. júna 2004, 7. a 13. decembra 2004 pre obžalovaného A. S. podpísali splnomocnitelia, čo bolo overené notárom 21. júna a 28. decembra 2004. Na základe toho bol obžalovaný oprávnený konať za tieto osoby ohľadne reštitučných nárokov, ktoré uplatnil na Obvodných pozemkových úradoch 22. decembra 2004 v Nových Zámkoch a 27. decembra 2004 v Nitre.

Obžalovaný A. S. okrem iných dokladov na tieto úrady predložil aj právoplatné rozsudky Okresného súdu Levice z 19. novembra 2004, sp. zn. 8P 309/2004, a 18. januára 2005, sp. zn. 8P 3/2005, ktoré boli vydané na návrhy splnomocnenej advokátky JUDr. Beáty Hilvertovej z 11. novembra 2004 a 7. januára 2005 na začatie konania o osvojenie, ktoré boli následne zmenené na určenie otcovstva.

Rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. novembra 2006, sp. zn. 1MCdo 21/2005, právoplatný 6. decembra 2006 a 27. marca 2007, sp. zn. 1MCdo 1/2006, právoplatný 6. júna 2007 boli rozsudky Okresného súdu Levice z 19. novembra 2004 a 18. januára 2005 na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky zrušené a veci boli okresnému súdu vrátené na ďalšie konanie.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 5. októbra 2010, sp. zn. 3T 188/2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 12. mája 2011, sp. zn. 3To 67/2010, bola sudkyňa Okresného súdu Levice JUDr. Eva Koczánová uznaná vinnou z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (za vydanie rozsudkov o určení otcovstva, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené aj v napadnutom rozsudku). Krajský súd v odsudzujúcom rozsudku uviedol, že v trestnom konaní nebolo preukázané, že medzi konaním odsúdenej sudkyne a uplatnenými, resp. získanými reštitučnými nárokmi osôb, o ktorých rozhodovala, jestvuje súvislosť, teda nebolo preukázané prepojenie sudkyne s obžalovanými, a to ani prostredníctvom advokátky JUDr. Beáty Hilvertovej, ktorá sama vyhotovila a podpísala plnomocenstvá na právne zastupovanie.

Opodstatnene prvostupňový súd poukázal aj na výpoveď svedka Ing. K. Y. - pracovníka Obvodného pozemkového úradu v Nitre, ktorý potvrdil, že bez právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Levice by neexistoval právny titul na reštitučné konanie.

Konštatované vyvracia skutočnosti uvedené v obžalobe, ale aj záverečnej reči prokurátora a jeho odvolacie tvrdenia najmä v tom, že obžalovaní si chceli podvodným spôsobom zabezpečiť vydanie nehnuteľností pod zámienkou využitia inštitútu osvojenia, resp. určenia otcovstva po dávno zomrelých grófoch a spoločne sa pričínili o vydanie nezákonných, podvodných, nepravých a účelových rozhodnutí sudkyne Okresného súdu Levice za právnej pomoci advokátky v zmysle nepravých plnomocenstiev, ktoré boli spochybnené. Vedomá spoluúčasť advokátky na žalovanej trestnej činnosti a jej prípadná trestnoprávna zodpovednosť v posudzovanom prípade nebolo zaobstaranými a vykonanými dôkazmi preukázaná a prokurátor na túto advokátku obžalobu ani nepodal.

Zákonný je záver prvostupňového súdu, že uvedenie okresného súdu, ale aj obvodných pozemkových úradov, poškodených a žijúcich potomkov grófov do omylu právoplatnými rozsudkami je vylúčené. Obžalovaní za účelom reštitučných nárokov predložili právoplatné súdne rozhodnutia, pomocou nich nemohli nikoho uviesť do omylu. Ak prokurátor napriek tomu podal obžalobu, a to za situácie, že si bol vedomý slabej dôkaznej situácie, musel počítať aj s oslobodzujúcim rozsudkom. Založenie viny za situácie, že pre takýto výrok chýbajú priame alebo nepriame dôkazy, je neprípustné, rovnako ako dôkaznú núdzu preklenovať hypotetickými úvahami a domnienkami. Logicky takýto postup obhajoba vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora vytkla. Pochybnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania musia byť vždy posúdené v prospech páchatela, čo prvostupňový súd akceptoval.

Súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že za tejto dôkaznej situácie nebolo možné uzavrieť, že boli po objektívnej a subjektívnej stránke (chýba zákonný znak tohto trestného činu, a to uvedenie iného do omylu, teda úmyselné konanie, pričom spolupáchateľstvo tento znak nepreukazuje, ako na to správne poukázal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozsudku) naplnené zákonné znaky pokusu trestného činu podvodu podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005, ale ani zákonné znaky pokusu trestného činu poškodzovania cudzích práv v spolupáchateľstve podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2 k § 209 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005, resp. zákonné znaky iného trestného činu, s čím sa stotožnil odvolací súd, ktorý v podrobnostiach odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Pre úplnosť je potrebné uviesť aj to, že odvolacia námietka prokurátora v tom smere, že právnou úvahou o omyle súd nedovolené zasahuje do rozhodovacej činnosti iného súdu, nemá oporu v zákone a je krajne nesprávna. Poukázal na to aj prvostupňový súd v odôvodňujúcej časti napadnutého rozsudku.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.